

Notes sobre el reglament del Sindicat Agrícola

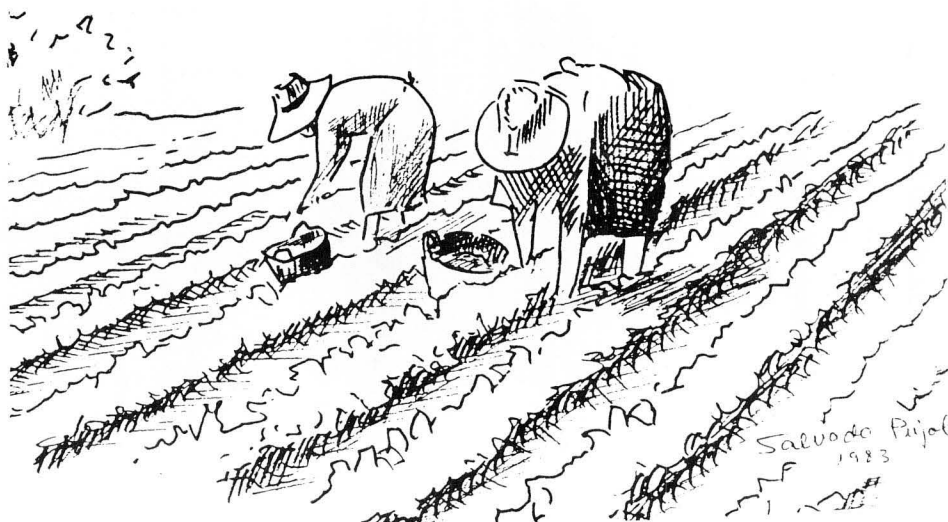
Joan-Ramon Corts i Salvat
Joan Josep Carrion i Cubells

Al mes d'abril de 1915 s'aprovà el Reglament del Sindicat Agrícola de Riudoms, segons el qual es definia el marc legal on havia de desenvolupar-se.

L'article primer del propdit reglament significava: "Con el título de SINDICATO AGRÍCOLA DE RIUDOMS se constituye en esta villa una sociedad cooperativa que tiene por fin alcanzar crédito colectivo de alguna o algunas entidades bancarias y utilizarlo en favor de sus socios para atender al cultivo y mejoramiento de sus propiedades...". S'autodefinia com apolític i sense cap fi de caire religiós. Per a poder ser soci s'exigia "...ser sujeto de buenas costumbres, pagar contribución por fincas que radiquen en este término municipal y ser admitido por la Junta Directiva". El document que el futur soci signava en ingressar-hi deia així: "Don Fulano de Tal, vecino de esta villa, y que paga contribución la cuota

anual de tantas pesetas, solicita ingresar en este Sindicato, suscribiéndose por la cantidad de tantas pesetas, y al efecto quiere que todos sus bienes respondan del capital suscrito y de todas las obligaciones que contraiga el Sindicato durante el tiempo de su pertenencia y se compromete a pagar al Sindicato el dividendo que le corresponda por la solvencia de cualquiera de sus socios o por cualquier otro quebranto, todo conforme al reglamento, y si vendiese o gravase sus fincas, impidiendo así el cumplimiento de los deberes libremente contraídos, consiente ser perseguido por estafa". El Sindicat es dissoldria quan el capital col·lectiu dels seus socis no oferís la solvència necessària per obtenir un crèdit que abastés les necessitats agrícoles.

El reglament conté un total de 40 articles i un i un d'addicional i la llista dels 205 socis que

en aquell temps tenia el Sindicat Agrícola de Riudoms.

Aquest Sindicat de Crèdit Agrícola estava administrat per una junta directiva, reunida almenys una vegada cada quinze dies, formada el 1915 per:

- President: Marcos Rovira Claveguera
- Vice-president: José Torrell Claveguera
- Secretari: José Oriol Torrents
- Vice-secretari: Marcos Vidal Banach
- Tresorer: Pedro Pellicé Guinjoán
- Interventor: Antonio Gispert Salvadó
- Vocal 1: Antonio Salamó Duran
- Vocal 2: Jaime Pellicé Guinjoán
- Vocal 3: José Mª Mallafré Llombart
- Vocal 4: José Corts Xancho
- Vocal 5: José Gispert Salvadó
- Vocal 6: Joan Mestre Nogués

Cada any, a la primera quinzena de gener, s'havia de celebrar una assemblea general de socis, per a donar compte de les operacions verificades durant l'any, dels ingressos i despeses, del moviment del personal i de qualsevol tema relacionat amb el Sindicat. El seu domicili social era al carrer Venerable Gran, núm. 50.

PARA, NOI!

Arnau de les Guinargueres

DIA DE REFLEXIÓ

Les campanyes electorals no em fan efecte, arriba el dia de votar i encara no sé per qui he de fer-ho. Tanmateix, per a mi, el pitjor dia és el de reflexió. El 28—A fou terrorífic. Tot el dia menjat-me el coco: qui votaré! No votaré, que s'en vagin a fer punyetes! Si no votes després no et queixis, em deia tot seguit a mi mateix, autoreprimint-me certs instints anarcoïdes. El dia de reflexió no havia servit de res.

Aquella nit la meua acostumada mala jeia s'exacerbà a causa de l'insomni produït per la idea fixa que tot el dia m'havia voltat pel tupí: qui votar? Destrossat dels nervis, malgrat emprar alguns ardis, que no vénen a cas, per fer-me venir la son, no n'hi hagué de cuits. A

les nou del matí, extenuat, a votar s'ha dit. Entro en aquella mena de confessionari que serveix per a triar la papereta i en prec quinze, una de cada candidatura. Vaig fer-ne una selecció prèvia, acabada l'operació tenia quatre paperetes acceptables a la mà. Vaig arregar-les sobre el petit taulell de la cabina i tancant els ulls i valent-me del dit índex vaig entonar allò de... una-dona-caga-a-l'olla-pim-pom-fora. Obrí els ulls i vaig comprovar a qui li havia tocat la sort. Ja podia complir el deure ciutadà de votar, uf! Avui som diumenge, me'n tornaré a clapar, vaig pensar. Tot just ficar-me al llit pensant com n'era de bonica la democràcia, vaig quedar "grogui" a l'instant. Els somnis ja no us els conto perquè foren d'allò més eròtics.